

Uoverensstemmelse med den ærede Ordfører i saa Henseende, men kun for at slaa denne Yttring fast, at jeg fremdrager den, idet jeg i Virkeligheden glæder mig til, naar den Tid kommer, da at finde den ærede Ordførers Beredvillighed til at understøtte Forslag om Bygningen af nye Statsbaner indtil et Beløb af omtrent den nuværende Reservesfonds Størrelse.

Winther: Den ærede Ordfører fremsførte igaar med Hensyn til det Forslag, jeg har tilladt mig at stille, en Yttring, der foranledigede mig til at begjære Ordet. Jeg er overtydet om, at den ærede Ordfører ikke vil negte mig at forebygge den Ulempe, der kan fremgaa af hans Udtalelse igaar. Jeg siger dette, fordi jeg tidligere har Erfaringer herfra Thinget, som gaa ud paa, at, naar der her udslynges en eller anden Sætning, rettet imod mine Hensigter med at stille et eller andet Forslag, bliver det grebet af Folk i Landet, der maasse kun forstaa det halvt. Nagtet man her har faaet det tilbagekaldt af Bedkommende, gaar det dog omkring i Landet, men som en Løgn, fordi det ikke fastholdtes af dem, der først fremkom dermed, og fordi det er paavist, at det var urigtigt. Alligevel bringes det omkring og kastes et Medlem i Næsen, om jeg saa maa sige, i Diebliske, hvor det kan være ubehageligt. . . .

Formanden (Krabbe): Det ærede Medlem vil, som jeg oftere har haat Leilighed til at sige, erindre, at Thinget ikke er Stedet til at indpæga, hvad Urigtigt eller Feilagtigt der maatte fremkomme paa andre Steder.

Winther: Den ærede Formand har maasse ikke hørt, at jeg ikke talte om Noget her i Thinget, der skulde have udslyngt saadanne Beskyldninger.

Formanden (Krabbe): Det er netop derfor, at min Bemærkning rammer. Det ærede Medlem talte om, at der gif en Løgn Landet rundt. Selvfølgelig kunde det aldrig falde et Medlem ind at sige, at noget Saadant foregif her i Thinget, og derfor maa jeg gaa ud fra, at det, som det ærede Medlem sigtede til, var Noget, der kun eksisterede udenfor Salen. Men i saa Fald havde jeg Anledning til at sige — og jeg gjentager det — at Forhandlingen her ikke kan optage til Gjendrivelse Alt, hvad der maatte fremkomme udenfor Thinget.

Winther: Men jeg tror dog, den ærede Formand vil indrømme mig, at det kan være af Interesse for sandhedskjærlige Medlemmer af Thinget at vise, at de ikke ville række Haanden til, at noget Saadant kan ske, og det var derfor jeg rettede en Opfordring til den ærede Ordfører, om han ikke vilde have den Godhed, at udtale sig om, hvorledes jeg stillede mig til det Forslag, jeg har fremsat, nemlig, at jeg ikke har stillet mig saaledes, som det ærede Medlem maa antages at have opfattet det, men paa en helt anden Maade. Jeg skal altsaa tillade mig at gjentage, hvad jeg sagde, da jeg omtalte mit Forslag. Det var min Mening, at det ikke vilde være gennem Befæstninger, at Danmarks Bestaaen kunde haandheves. Mit Forslag gaar derfor ikke ud paa, at vi skulde slaa os til Ro ved det Resultat, som kunde fremgaa af disse Undersøgelser; men det er et subsidiært Forslag, der gaar ud paa at stille en Opfordring til Thinget om at paalægge Regjeringen at skaffe visse andre Punkter undersøgte, før vi komme til en endelig Behandling af denne Sag, da det synes, at Tidspunktet dertil endnu ikke var kommet. Det er altsaa fuldstændig urigtigt at ville lade det staa saaledes, som om jeg skulde have tilfattet at paaføre Landet en Udgift til Befæstning af de Punkter, jeg har antydet i Forslaget, der vilde komme til at overstige, hvad Regjeringen i sit Forslag har forlangt. Jeg staaar paa det samme Standpunkt, som blev nævnt af det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Holstein-Ledreborg), idet jeg nemlig ikke tror paa, at det er gennem Fæstninger, vi skulle kunne opretholde vort Land. Men jeg vil tillade mig at spørge, hvad der er naturligere, end at et Forslag som det, jeg har stillet, er kommet frem i dette Dieblis? Regjeringen har forelagt en Plan, i hvilken Hovedpunktet er Kjøbenhavns Befæstning; Regjeringen siger, at Kjøbenhavn maa befæstes, fordi der ikke er noget andet Sted, hvor man kan faae et Støttepunkt for Hæren, naar den i en Kamp kommer til at trække sig tilbage; det ærede Flertals Forslag har borttaget dette Punkt, og Regjeringen siger da: saa falder den hele Plan sammen, saa kan den ikke længere yde et tilstrækkelig Forsvar for Riget. Det er bekendt nok, at der har været andre Mænd, der have været ligesaa sagkyndige som de, der her ere tilstede, og som have ment, at et Hovedpunkt for vore Bestræbelser i Forsvarsagen ikke var at forsvare Sjælland, men at holde Rigets Dele i Samkvem med hinanden. Det Forslag, jeg her har forelagt, gaar ud paa, at Regjeringen skulde foranledige, at denne Plan,